

Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrise nu se returnează.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelke Nachfolger; Anton Oppelk, J. Dunneberg, în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în București: Agence Paris, Succursale de Roum-nie; în Hamburg: Kroyls & Liebmann.

Prețurile inserțiilor: o seriă garmond pe o colônă 6 cr. și 50 cr. timbru pentru o publicație. Publicări mai dese după tariful și învoială.

Reclame pe pagina a 8-a o seriă 10 cr. séu 50 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LVII.

„Gazeta” iese în săptămână.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.

Abonamentul pentru Brașov
a administrațiunii, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etajul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Ună esemplară 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiile sunt a se plăti înainte.

Nr. 72.

Brașov, Joi, 31 Martie (12 Aprilie)

1894.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI” Cu 1 Aprilie 1894 st. v.

se deschide nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fetei noastre.

Prețul abonamentului

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	12 fl.
pe șase luni	6 fl.
pe trei luni	3 fl.
Pentru România și străinătate:	
pe un an	40 franci
pe șase luni	20 „
pe trei luni	10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:	
pe un an	2 fl.
pe șase luni	1 fl.
Pentru România și străinătate:	
pe un an	8 franci
pe șase luni	4 „

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”.

Nepotismul în biserică.

Brașov, 30 Martie v.

Începem astăzi cu publicarea unui ciclu de articuli privitor la raporturile interne bisericesci ale fraților noștri din Bucovina. O facem acesta cu plăcere, pentru că de-o parte ținem să se constate neajunsurile și ranele, de cari suferă corpul națiunii noastre, fiă în oricare ținut séu provincie, căci numai constatate fiind odată aceste rele, se va pute proceda la vindecarea lor; de altă parte însă nu se poate nega, că între raporturile interne bisericesci ale Românilor bucovineni și între cele dela noi există până la un punct ore-care o anumită analogie, căci în măsură mai multă séu mai puțin apropiată suferim și noi pe terenul eclesiastic de aceleași rane și neajunsuri, de cari suferă și frații noștri bucovineni.

Se găsec și în sinul clerului nostru de aici dela noi mulți preoți tineri, cu cari credea odată că-i schimba fața lumii, după cum se exprimă corespondentul nostru bucovinean, pe când astăzi îi găsec desilusionați, triști și apatici pentru totu ce este ideal, bun și frumos.

Una din cauzele de căpetenie ale acestei dureroase aparițiuni este fără îndoială afuriețului de nepotism, care în măsură mai mare séu mai mică a bătuit și bătue chiar și în biserică noastră de aici, fără deosebire de confesiune. Nimic mai trist, mai nedemn și deplorabil, decât a vedé, cum anumiți membri din cler, doritori de-a se aventa la o scite mai bună, se tărăsc în jurul mai marilor lor, lăpădându-se de orice ambiții și demnitate numai și numai pentru a-le câștiga

grația. Disgustătoru este cu deosebire, când asemenea tendințe le vedim manifestându-se chiar din partea unor tineri clerici, cari în loc de a căuta să se illustreze prin vrednicia proprie, care ar trebui să fiă singura măsură dătătoare de ton pentru orice avansament, privesc ca singurul mijloc pentru ajungerea scopului lor câștigarea grației cutărui membru superior din cler, fiă prin anumite servicii de caracter privat și personal, fiă prin intrarea în anumite raporturi de înrudire cu el.

Pentru elementele bune și conșcie de vrednicia lor, nimic nu poate fi mai descurajator și demoralizator, decât a vedé, cum unii își fac viitoru pe asemenea căi nedemne și tărășite, în timp ce indiviși probați, ilustrați prin șiruri întregi de fapte meritorie, rămân desconsiderați și puși îndărătul celorlora dintăi.

Nu-i vorba, nepotismul este un rău, de care suferă și au suferit în toate timpurile nu numai singuraticile biserică, ci și ceilalți ram ai vieții publice, poate chiar fără nici o excepțiune. Până la un punct ore-care acesta ne și poate explica ușor, căci este lucră firească, că fiă-care se caute a-și ajuta și ferici mai întâi pe ai séi. Acesta este o datorință morală, dela a căreia împlinire nu poate fi nimenea reținut.

Este însă mare deosebire între aceea, când cineva caută a-și împlini această datorință a sa *dela sine* și fără a jigni pe nimenea în drepturile sale, — și érași e mare deosebire, când cineva caută a-și împlini datorința acesta a sa *din alu altora* și pe socotela intereselor obștei. Cea dintăiu este corectă, justă și laudabilă, cea de a doua însă e necorectă, nedreptă și condamnată.

Caute deci superiorii noștri bisericesci a-și ferici nepoții, rudeniile și favoriții lor, decât tocmai voescă sé-i fericescă, din bunul și agoni-sela lor proprie; de-le averi, îndestrece-i după plac, căci acesta stă în dreptul și libera lor voință, dér nu caute a-i ferici cu ceea ce nu este al lor, căci acesta e nu numai nejust și contrar tuturor principiilor de echitate, dér în consecințele sale demoraliză și duce la mari desastre cauza și interese obștesci ale biserică și națiunii.

Conferirea posturilor, rangurilor și distincțiunilor este busola, după care se îndreptă zelul și activitatea funcționarilor nu numai pe terenul civil, ci și bisericesc. Abusurile comise în acest punct, prin urmare, sunt în consecință cele mai grave, căci duc la distrugerea zelului și la îndreptarea activității pe căi precipite și imorale.

Suntem chemați a fi cu deosebită atențiune asupra acestui punct mai virtos astăzi, când aproape totă viața și activitatea noastră națională este restrânsă între limitele biserică. Decă propria vrednică și meritele

câștigate pentru biserică și națiune nu-și vor afla drepta lor răsplătă și aprețire nici în sinul biserică, apoi unde ore se și-o potă afla, după ce faptele adevărat românesci sunt ași pretutendeni în nume de rău luate din partea numeroșilor noștri adversari și voitori de rele?!

Situația esternă.

Situația politică esternă „pare” a se îmbunătăți din ce în ce mai mult, căci de frica răboiului toți doresc pacea. Întelnicurile de monarhi, ce s’au tăcutu dăile acestea pe pământ italian, sunt în cele din urmă o dovadă, că puterile alianței întreite țin la pace mai mult decât la răz. In Pola marina austro-ungară a salutată — cum scim — pe împăratul Wilhelm, ér împăratul a răspuns cu multă căldură, vorbind despre prietenia în care doresc să trăescă cu monarhul nostru. Cătrând după acesta, împăratul german a fost primit în 8 l. c. de cătră regele Umberto în Venetia.

Ceea ce însă constituie mai ales îmbunătățirea raporturilor esterne este, că schimbarea acesta nu se estinde numai asupra naturei și caracterului statelor triplei alianțe din Europa centrală. Alianța triplă rămâne ceea ce a fost, rămâne adică o formațiune deosebită în sistemul diplomației europene, ale cărei raporturi, chiar și deocă se schimbă față cu alte puteri, acesta însă nu atinge spiritul solidarității alianțelor.

Imprejurarea, care a surprins și mai mult lumea în timpul din urmă, este marea apropiere dintre Rusia și Germania, apropiere, care se dă totu mai mult pe față. Într’adeveru, e lucru bătător la ochi, că puțin după sârbărilor dela Toulou și Paris, Germania s’a apropiat în mod ostentativ de Rusia. Apropierea acesta s’a făcut prin încheierea convenției comerciale între cele două mari împărății. Se dice, că însuși Tarul Alexandru III ar fi pășit cu autoritatea sa, ca să se încheie convenția comercială nu numai cu Germania, ci și cu monarhia noastră.

Că ce însămnă această apropiere economică între Rusia și Germania, se poate vedé foarte bine din raportul, ce l’a făcutu dăile acestea ministrul de finanțe ruse Witte, și pe care l’a înaintat consiliului de stat. Ministrul spune, că în totu decursul acestui secolu, raporturile economice dintre Rusia și Germania au fost influențate, regulate chiar, de raporturile politice. Sub domnia Tarului Nicolae raporturile politice au fost așa de intime, încât Rusia a făcutu Germaniei cele mai mari concesiuni și avantagii petărémul economic, fără de-a se lua despre aceasta act în scris. După formarea imperiului german, raporturile politice dintre cele două împărății mari s’au recit, s’au schimbat, ér schimbarea acesta a influențat,

în măsură precumpănitore, și asupra raporturilor economice, până la răboiul tarifei.

Ar fi dér de prisos a mai susține, că convenția comercială încheiată de curând între Rusia și Germania, nu este un act politic de cea mai mare însemnătate europeană.

— Guvernul italian a venit în conflict cu comisiunea financiară a parlamentului, care a cerut să se scărăscă și mai departe bugetul pentru armată. Sâmbătă a luat parte la o ședință a comisiunii și ministrul președinte Crispi, împreună cu miniștri de războiu și marină; ei au protestat în contra săririi bugetului de războiu, dicându între altele, că Italia este atât de slăbită în privința militară, încât ocupă numai alu cincelea loc între națiuni, și că, în proporție, chiar și Elveția e mai tare, decât Italia. Comisiunea financiară însă n’a voit să cedeze. Din pricina acesta s’a ivit un conflict, care poate să aibă urmări seriose.

— Incurcată, tristă și de plâns este situația nenorocitului regat sârbesc. Guvernul Simic abia s’a format cum se cade, și étă că a și încetat de-a exista. Bietul Simic a primit puterea, pe care regele o luase fără multă socotela din mâna radicalilor; el însă voia totu să trăescă în pace cu radicalii și se infiora de orice aplicare a mijlocelor de forță. Era de prevădutu, că pe calea acesta Simic n’are să ducă la bine.

Din totu lucrul reiese fără îndoială, că în Serbia nu se poate governa și nici cu radicalismul, nici fără el, séu contra lui. Pe cale constituțională se pare că e imposibil de a ajunge la un sfârșit bun; pe cale absolutistică cu atât mai puțin se poate aștepta un succes real, căci radicalii, oricât ar fi oprimați, totu-deuna voru avé pe partea lor majoritatea poporului.

Noul guvern sârbesc, în frunte cu Nicolaevic, puțin se deosebesce de cabinetul Simic. El și-a pus de țintă, ca să scărăscă puterea radicalilor. Se va desfășura dér în Serbia érași luptă pe viață, pe marte, între dinastia Obrenovic și radicalii estremi, căci și abia mai poate fi vorba de-o împăcare între acești doi factori.

Adunarea din Alba-Iulia.

Adunarea de popor, convocată pe ziua de 5 Aprilie n. în Alba-Iulia, era să fiă o grandioasă manifestațiune națională contra politicii bisericesci a guvernului. Ea însă a fost oprită de organele administrative, sub pretexte de nimic. Dăm după „Telegraful Român” următoarele date interesante asupra acestei adunări:

La 10 ore a. m. în 4 Aprilie a datu primarul Novak ucasul de opreliște.

Biroul comitetului, după consultări seriose, a aflatu cu cale, ca să se telegrafeze la diarele române și la fruntașii din centre, unde mai era posibil, ca să se împedec

venirea poporului. În comunele învecinate s'au trimis espreși anume cu epistole, ca să nu vină poporul la adunare.

Cu toate acestea deja cu trenul de Marți la amieză sosiră o mulțime de fruntași dela Câmpeni, Abrud, Roșia, Zlatna. Văzându cei dela oraș, că se adună streini, au recușat gendarmeria din Ighiu, Meteșu, Zlatna și Teiușu așa, că deja în noaptea din 4 spre 5 era Alba-Iulia plină de gendarmi și poliști. Faime, că Românii sunt adunați în Orda și în Kișfalău, i-au silit să facă escursiuni pe la miez de noapte cu trăsurile. Așa a fost în 4 Aprilie.

În 5 Aprilie dimineața cu trenul dela 4 ore sosesc masele din spre Turda, Ofenbaia; cu trenul dela 8 ore cei de către Orăștia, unde nu a străbătut vestea opreliștei. La 8 ore poliția a provocat pe protopopul Ivanu, ca să disolve poporul adunat la vre-o 3000, că de nu, îi disolvă cu forța. Până a nu sosi terminul de 10 ore, protopopul, Ivanu încungiurată de căpitani poliției, spunea poporului ordinul de oprire și-i rogă să vină pe când vor fi chemați din nou.

Acosta s'a întâmplat în grădina hotelului la „Sore.“ Poporul iasă în ordine la piață. Aici năpădea mulțimea de pe toate stradele — și deja se urca numărul celor întruniți la vre-o 5000.

Fruntașii se retrag la o conferență în cancelaria protopopului, când de acolo observă trăsuri încărcate de gendarmi. Pleacă cu toții ăr spre piață. Deja era mare ferebere și nemulțămire în popor, căci nu ni se concede adunarea. Numărul poporului a crescut la vre-o 6 mii, și nu voiau a se depărta. Veniseră cei din Teiușu cu stindard alb cu crucea pe el, veniseră satele din giur cu micu cu mare.

Primarul era în mare grôză. Gendarmeria era consignată. Advocatul Patia merge la primăria și promite, că va îndupleca pe popor a se depărta. Într'aceea merge protopopul Ivanu și spune primarului: „Retrage gendarmii și-ți garantez, că poporul se împrăștiă; altcum mergă acasă și răspunderea cade pe d-ta.“ Primarul a cedat și a revocat gendarmeria din piață. Fruntașii facu un grup, protopopii: Dămianu, Drocu, Păcurariu, Dobrescu, Montani, Bunea, Hossu; advocații: Filipu, Fodoru, Moldovanu, Barbu și Patia se îndreptă spre popor și Patia se încercă a-i îndupleca să se depărteze. Poporul cu un murmur de nemulțămire sta neclintit. Să sue pe tribuna improvisată protopopul Ivanu și cu voce tare ține poporului o vorbire, în care descrie gravaminele noastre și atacurile ce ni se facu prin legile cele nouă, cari au să ne pângărescă altarul. Vorbirea a avut efect. Poporul s'a liniștit și între strigăte de „să trăiescă împăratul“ s'a depărtat promițându, că vor veni cu femei și cu copii cu totu, de câte ori îi vom chema.

Nu s'a întâmplat nici un accident. Decă gendarmii ar fi comis vre-un act nesocotit, scie Dumneșu cum s'ar fi terminat ziua de 5 Aprilie în Alba-Iulia.

Cătu pentru numărul celor ce s'ar fi prezentat, unii îl ținu de 20,000, căci numai în Sebeșu s'au oprit 300 căruțe, cei dela munte au rămas în Kișfalău, prin Totoiu, Mihalțu s'a lăpătu vorba, că nu se ține adunarea, ăr în Teiușu au fost opriti cei din Stremț, Geogiu, Ponoru și totu ce a venit dela munte în jos.

Causa opririi este, că Marți după ce au scrisu Nicola și Ivanu unu reversu, că stau bun pentru ordine, s'a concesu ținerea adunării, ăr noaptea a venit secretarului comitelui supremu cu ordinu de oprire, și primarul a oprit adunarea Miercuri la 10 ore.

Motivele sunt: *Comitetul centralu alu partidului naționalu nu are statute, pe basa cărora se se potă convoca adunări, și așa adunarea convocată, în conțelegere cu acelu comitetu, nu se potă ține.*

Serbi și proiectele bisericesci ale guvernului.

„Zastava“ publică unu convocatoru alu metropoliei serbesci din Carloveșu, în-

dreptat cătră toate comunitățile bisericesci greco-orientale serbesci din Ungaria și Croația, prin care acestea sunt conchimate pe 19 l. c. la o mare adunare în Carloveșu în cestiunea reformelor bisericesci. În acestu convocatoru cetim între altele:

„Biserica serbescă este amenințată de pericolu, școlele noastre sunt periclităte, în contra fundamentului autonomiei naționale a bisericii serbesci s'a pus în mișcare unu atacu. Guvernul ungurescu a suscurntă camerei legislative proiectele lui asupra căsătoriei civile, matriculelor de stat, liberului exercitiu religionar și asupra recepțiunei Jidanilor. Prin toate aceste proiecte se atacă principiile fundamentale ale bisericii noastre gr. or., se periclităză unitatea metropoliei noastre, se ațită focul certelor bisericesci, se amenință naționalitatea noastră și școlele noastre se pun la dispozițiunea liberă a organelor de stat neserbesci.“

„Între astfel de împrejurări grave este datorința fiă-cărui singuraticu Serbu, și mai multu datorința tuturor comunităților bisericesci gr. or., să se apere până la extremu religiunea, școla, naționalitatea și autonomia bisericescă!“

SCIRILE ȚILEI.

— 30 Martie.

Părechia moștenitoare română în Iași.

Precum am anunțat, Altețele Lor Regale române au sosit în Iași, unde au fost primite cu mare entuziasm. Altețele lor au fost găzduite în casele d-lui Sturdza-Scheianu. Duminecă după amiază, principele Ferdinandu și princesa au ieșit de au făcutu o preumblare prin oraș. Orașul pe unu timp superb, a fost splendid iluminat și decorat. Pe totu drumul dela Copou până la palatul administrativ, lume nespus de multă. La orele 3 după amiază, Altețele Lor Regale au primit visita persoanelor oficiale. A. A. L. L. Regale au vizitat din nou orașul, în trăsura a la Daumont. Lună, Altețele Lor prințul Ferdinandu și princesa Maria au plecat să viziteze orașul Romanu, unde se facu mari preparative pentru primirea oșpeților regali. Principele Ferdinandu și princesa Maria, împreună cu d-nii miniștri, se vor întorče ați (Miercuri) în capitală, la orele 9 și 30 minute sera.

— o —

Liga culturală a publicat, în vederea marelui procesu dela Clușiu, o broșură interesantă, cuprinzându următoarele puncte: programele naționale ale Românilor din Transilvania și Ungaria, însoțite de Memorandul adresat Corônei în 1892 și de legea naționalităților dela 1864 și 1866.

— o —

Din Roma i-se anunță lui „Pol. Cor.“ că este eschisă o înțelegere între guvern și comisiune asupra proiectelor financiare ale cabinetului. Guvernul însă în totu casul va aștepta decisiunea camerei, și decă proiectele vor fi respinse, atunci e hotărât, de a disolva camera.

— o —

Verdi la Parisu. Ilustrul compozitor Verdi, a sosit la Parisu pentru prima reprezentare a piesei sale *Falstaff*; de-a lungul stațiunilor drumului de feru italianu, a fost obiectul unor ovațiuni entusiaste din parte populațiunei.

— o —

În Clușiu s'au pus zidarii în grevă. Lucrătorii cred, că cu atât mai sigur vor învinge, deorece sunt în lucru multe clădiri și sunt firmu hotărâți, să nu mai lucre nici unu până ce nu li-se vor implini cererile. Se vorbește, că mișcarea acesta ar fi nutrită de elemente streine.

— o —

Prințul Petru Karagheorghevi are de gând să părăsască în vâra acesta pentru totu-deuna, Muntenegrul, spre a se stabili cu familia în Elveția. Se vorbește, că certe și neînțelegeri cu socrul său, principele Nichita, au îndemnat pe Karagheorghevi la această hotărâre.

Afacerea stégului dela Oradea-mare.

Primim dela Oradea-mare următoarea întâmpinare, căreia cu plăcere îi dăm locu:

Oradea-mare, 8 Aprilie 1894.

În Nr. 68 alu „Gazetei“, sub titlu „Acte de lașitate“, onora reputatiunea Capitolului a fost pe nedreptăcată, dec în interesul adevărului, pe basa principiului „audiatur et altera pars“, Vă cerem ospitalitate la următoarele rectificări:

Corespondentul oradanu a avut amabilitate pe Capitolul Oradanu a-lu înegri, a-lu defaima înaintea publicului cetitoru cu o batjocură ne mai audită.

După ce enareză, că pe reședința episcopescă gr. cat. oradană, s'a arborat stindardu de doliu pentru Kossuth, mai la vale țice: „ăr Capitolul, ținându ședință sub presiuni canonicului-vicar P. Vela, a hotărât unanimu să se arboreze pe reședința episcopescă stégul negru.“

Câte cuvinte, atâtea inesactități. Căci etă purul adevăr. În afacerea arborării, Capitolul n'a fost consultat și n'a ținut nici o ședință, prin urmare nici că a putut dispune arborarea stégului pe vr'unu edificiu, căci decă în arborarea stégului s'ar fi ținut ședință capitulară, va permite corespondentul, că și subscriși ar fi trebuit să fiă de față la acea ședință, ma, noi susținem, că fără concursul nostru, — atunci când suntem acasă, și nu suntem împiedecați prin morbu — ședință capitulară nici că se potă ține, fiindu unu dintre noi presidele, ăr celalaltu notarul capitularu. Și fiindu acestea așa, ce o scie prea bine și Corespondentul, pe ce basă cutăză a ataca pe capitolu? Ce motive are, și ce malițiu rătăciôsă l'a împinsu, de a înegri și a infunda în noroiu, în mocirlă, pe calea publicității, pe o corporațiune morală cinstită?

Inteligența întregă română din locu, prea bine a sciut și scie istoricul arborării stégului. A sciut și scie, că Capitolul n'a avut de a face, nici în sfinu, nici în olinu, cu tota arborarea. Și numai Corespondentul să nu fi auditu de acestea? Imposibil. Atunci nu merită să se gereze de Corespondentul la o fôia cinstită și să imbețe pe publicul cetitoru cu apă rece, inducându în erore și pe redacțiune!

Corespondentul mai afirmă, „că li-s'au fost detras și canonicilor adausul de 300 fl. la salar, ce-lu primea fiă-care din timpul după introducere limbei maghiare în gimnaziul din Beiuș“, și cu ironia esclamă: „Doră nu voru voi să recăștice adjutul pe căi de aceste, că jălesc pe Kossuth“. Ce esclamațiune murdară! Dec afe Corespondentul, că de adausul de salar s'a bucurat Capitolul dela 1875—1882, pe când s'a sistat. La anul 1891, ărăși s'a pus în curgere, însă nu numai pentru Capitolul oradanu, ci și pentru celelalte Capitale din provincia metropolitană. Și doră nu va susține Corespondentul, că și celelalte capitale pentru aceea au redobândit adausul de salar, pentru-că s'a introdus limba maghiară în gimnaziul din Beiuș!

Afe Corespondentul și aceea, că aucta capitulară încă nu s'a sistat. Din anu în anu trebe să recurgem pentru această auctă, însă pe anul curențu până aici, n'am primit nici o rezoluțiune, prin urmare cauza nu e încă supărată.

Aceea ce deduce corespondentul la adresa capitolului relativ la dearborarea stégului negru, „dér senatul kossuthist s'a opus“, și totu în acelu Nr. mai la vale sub „Ultime sciri“ când se serie: „Episcopul Pavelu a scris două epistole din Slatina, ca să se retrag stégul negru pentru Kossuth, apoi a trimes și o telegramă, ăr sfetnicii kossuthisti și pururea oportuniști au alergat cu telegrama la fișpanul...“ din cele sus desfășurate, publicul cetitoru se va fi convins, că acele sunt aiurări și calumnii, și că prin urmare nu merită decătu, că cu dispreț să le respingem.

Teodoru Kœvari,
prepositu capitularu

Artemiu Sarkadi,
canonicu custode,
not. capitularu.

Din cele țise aci reese așa-dără, că arborarea stindardului de doliu pe reședința episcopescă română dela Oradea-mare nu s'a făcutu la sfatul venerabilului Capitlu, ca corporațiune. Dăr apoi la alu cui sfat și din a cui poruncă s'a arborat? La această întrebare venerabili d-ni canonic de mai sus nu ne dau deslușiri. Este necontestat însă, că stindardul s'a arborat și încă nu numai pe reședința episcopescă, ci și pe seminarul greco-catolicu de sub direcțiunea d-lui canonic Luran. Ori din alu cui ordinu s'ar fi arborat aceste stéguri, odiul se revărsă asupra întregii superiorități bisericesci dela Oradea-mare, pe câtă vreme nu se va arăta cu numele persôna, seu persônele, din alu cărora ordinu s'au arborat ele.

Din Bucovina.

I.

Aprilie 1894.

Starea cooperatoriilor din Bucovina.

Trecut au multu ani prin țerișora noastră și de Călețorescu, Scău, Eli, Eu din „Gazeta Transilvaniei“ nu se mai aude. Ce să fiă cauza? Va fi căpătat unu osu de rosu, țicu multu, seu potă a fostu intimidat de cătră cei dela putere, ca să nu descopere păcatele lor, ori potă a murit, sermanul, căci archimandritul Darie din Sucevă — Dumneșu se-lu erte, — poruncise călugărilor să slujescă pe capul lui, — de nu credeți, întrebați pe călugării din Sucevă, căci ei încă trăesc. — Nu, n'a murit! Trăesc încă și n'am scrisu numai din simpla causă, că acum și în Bucovina există o fôia și am crețut, că ea va descoperi relele și va vindeca ranele, lucru, ce mai alesu pe terenul eclesiasticu nu l'a făcutu. Causa nu se scie, dăr se vede, că nu vră să se dușmănescă cu cei cu brăne roșii și cu cruci pe sinu, — și de aceea sunt nevoit a eși din tăcere și a începe a scrie, după cum am mai scrisu, începându cu starea cooperatoriilor; și voiu scote pe rând multe la ivăla.

Cooperatori se numesc acei preoți tineri, cari sunt trimisi de ajutori prin enoriele cu locuri sistemate pentru cooperatori, seu sunt trimisi prin enoriele, unde parochii au devenit imbecili. În tota Bucovina, cu fôrte puține escepțiuni, cooperatorii sunt de cătră parochii priviți ca dușmani, în realitate însă sunt parochii dușmanii cei mai înverșunați ai cooperatoriilor, — cine din parochii va susține contrarul, și are singur unu cooperatoru, la rândul seu îl vom desminti.

Acești preoți tineri, cu școli mai multe, decăt cei bătrâni, cu universitate în locu de institutul teologicu, sunt omen, cari țin contu de progresul lumii și stau în curențu cu progresul științei. Plini dn ilasii și metode, cum ar ridica pe biata opincă din întunereculu, în care se află ea — grațiă omenilor din trecut, cari sciau numai a tunde și mulge oile cuvântătoare, — încep a-și pune visurile în acțiune. Ei nu caută, că n'au locuințe, — căci la noi s'a întâmplat, ca cooperatorii să ședă pe jumătate cu țeranul, seu au numai o odăiță, și încă așa de strimță, încăt n'ai unde te învêrti, — ei caută, ca țeranii să renunțe la multe patimi, precum este patima beției. Și patima beției este unu desastru, care aici în țără caută a nimici rădăcina Românilor.

Prin Bucovina, fiindu pörta Orientului, au trecut toate ördele barbare, au trecut, și consecințele lor s'au ștersu, dăr rachiul decimeză mai rău populațiunea, decăt ciuma. Și de aceea caută preoții ești tineri a vindeca această rană, care prinde dimensiuni totu mai mari. Bătrânii n'au începutu, — tinerii au începutu și unu Boca din Mahala i se cuvine meritul, c'a făcutu începutul. După densul au începutu alți tineri, dără totu tineri, pe când bătrânii nu se potă desvêța, ca țeranul să nu le aducă, de câte-ori vine la preot, o oca de rachi.

Pecatul cel mai mare, ce-lu face consistorul din Bucovina este, că nu pune pe fi-a care preotul tineru la locul lui, și de aceea putem documenta, că din cauza aceasta nici nu se pôte ridica poporul ortodox din Bucovina la nivelul cerut de timpul prezentu.

Betrânii aceștia și-au trăit traiul, și-au mâncat málaiul. Ei, cum au lucratu probéză prezentul și nici unul nu pôte să deneghe acesta; viitorul însu va fi, după cum îl vor întocmi acești pioneri tineri. Și cum va fi, când lor li-se légă mâinile și li-se astupă gura, ca să nu facă, nici să nu vorbescă nimicu, căci altfel se trescesc într'o bună diminiță permutați la o altă parochiă, sub motiv: în interesul serviciului. Eță posnă! mai réu decât în țara Muscalului. Și eță de ce:

Cooperaturele cele mai bune, cari ar trebui să fiă ocupate cu ómeni, cari au tragere de inimă pentru țeră, biserică și națią, sunt ocupate, de regulă, cu rude de-ale consilierilor, fiă ei cu bráne roșii și cruci, séu fiă archimandriți, fiă unu ténér cu esamene câtă de bune, decât l'a împinsu pecatul să se însore cu o fată, nu din némul consilierilor, s'a dusu bietul pe copcă, — infundă cu densul cooperatura cea mai rea și-lu trimitu la ueniciă la parochiul cel mai réu de pre fața țerii noastre, — la surghiun, ca să fiă exemplu inspăimântătoru pentru aceia, cari vor îndrăsnii să mai facă așa ceva. Pe când aceia, cari se însoră cu rude de-ale consilierilor, fiă măcaru înruditi în gradul alu 29-lea — gradul nerecunoscut de s. biserică, déră cinstitu și căutată fórtă la noi în țeră, — capătă locurile cele mai bune. La unii ca aceștia, nu se mai caută esamenele, nu se caută de posedu inimă pentru țeră, biserică și națią; ei sunt buni, căci sciul mulge, — și trebuie să scie, că soțiele sunt din ném mare și trebuie să umble după modă.

Eță peatul, de care suferă țera, și de aceea se nu te miri, când întelnesci pre unii tineri, după câțiva ani, de când sunt preotii, că nu-i mai cunosc, de sunt ei aceia, cu cari odată credeai, că-i schimba fața lumii. Triști și apatici pentru totu ce este idealu, bun și frumos, își ténesc, sormanii, țilele pline de suferințe fără de-a puté lucra pentru binele poporului, căci amară li-a fostu decepțiunea.

Impératul Wilhelm în Veneția.

Impératul Wilhelm a sositu Sâmbătă, înainte prânului, pe bordul vasului „Moltke“ în Veneția. A fost primitu în portul Malomacco de cinc vaporu, avend pe bordu colonia germană și consiliul municipal din Veneția. Corabia „Moltke“ a intrat în portul Veneția în mijlocul buibutului tunurilor. Tote edificii și tote corăbiile din basinalu St. Marcu erau decorate minunat.

Cheilul Esclavon și piața palatului Ducal erau ocupate de o mulțime enormă, aclamand pe impératu, care răspundea ovațiunilor prin salut militaresc. Regele și prințul Abruzzilor s'au urcat pe corabia „Moltke“ pentru a saluta pe impératu; s'au dus în urmă la palatul regal. După dejun, la care au luat parte cei doi suverani, prințul Abruzzilor, impératul însoțit de autorități, s'au dus să viziteze biserică St. Marcu.

În timpul țilei suveranii s'au dus pe bordul corăbiei „Volturno“ la arsenal, pe care l'a vizitat; de asemenea au vizitat cuirasatul „Sicilia“. — „Volturno“ a fost urmat necontenit de un mare număr de gondole, de unde esiau neincetate aclamațiuni.

Sera, prân de gală, și mare manifestăție sub ferestrele palatului; suveranii au apărut pe balcon — unde au rémas mai multu timp pentru a mulțumi. O mare serenadă străbate în acestu momentu (ora 10). Marele canal era splendidu iluminat cu focuri de bengal, unu număr imens de gondole și de bărci acoperia cu deservșire largimea lui. Suveranii iesu din palatul regal pentru a se duce la marele canal.

Impératul Wilhelm, regele Humbert și prințul de Abruges, după ce au admirat alaltăeriluminăția feerică a basinalui St. Marcu, au făcutu o escursiune pe lagună și s'au dus până aprupe de Lido. Au fost fórtă aclamați pe totu parcursul. Pe la meșul nopții s'au întors.

Eri impératul Wilhelm a asistat la serviciul divin pe bordul lui „Moltke“ și regele Humbert a ascultat liturgia în capela familiei. Impératul s'a întors la 11 și unu sfertu la palatul regal în mijlocul salvelor de artilerie și ale aclamațiunilor mulțimei.

La 12 prân în familie. Cei doi suverani au vizitat împreună palatul dogilor și biserică St. Maria di Frari.

Impératul a esprimat de mai multe ori înalta sa satisfacțiune pentru primirea ce i-s'a făcut și admirațiunea pentru Veneția.

Suveranii s'au dus pe yachtul „Christaile“, unde s'a oferit unu punch regelui Humbert. Sera, prân de gală la palatul regal; 45 invitați. Prânul a fost fórtă vesel și animat.

Nici unu toast. O mulțime imensă se grămădise pe piața St. Marcu, unde musica a cântat imnul german și marșul regal italian. Aclamațiuni entusiaste. Suveranii s'au dus la balcon pentru a mulțumi. Ovațiunile s'au reinceput, când impératul a lasat să cadă o flóre în mijlocul mulțimii.

Pressa bulgară.

Decă numărul mare, apariția și dispăriția grabnică a foilor, se pôte lua ca unu indice despre o viață politică viuă, atunci ar trebui să credă omul, că nicăiri nu se arată relativu mai multu interesu pentru afacerile publice, ca în Bulgaria, unde de cât-va timp încóce foile răsăr ca bureții din pământ, dér se înțelege, multe au și o viață scurtă. Cu tóte că diariștii bulgari voiesc să serbeze în vara acestu jubileu de 50 ani alu presei bulgare, totuși aceia ce numim noi astăzi diariștii bulgari, pórta unu dat fórtă ténér, abia de 15 ani. Înse pressa acestu ténér și fără capitală, a dus o astăzi la numărul considerabil de 76 diare, și faptul acesta pôte produce numai stimă față de o națiune, care a fost „descoperită“ numai de 50 de ani încóce.

Este lucru natural, că deocamdată pressa bulgară, trebuie măsurată cu măsura orientală, obicnuită în țeră. Ce e drept, sunt câte-va diare speciale, foi familiare și reviste, cari pórta caracterul serioșității; tóte însă, cari se ocupă cu politica, nu sunt altceva, decât unu conglomerat de acuzări ofense și murdării. În privința acestu nu se deosebesc întru nimicu foile guvernamentale de cele opoșionale; exemplu pentru acesta e modul de a scrie alu diarului „Swoboda“. Se bat cu par și aruncă tină asupra inimicului.

Dintre tóte cele 76 de diare, trei apar afară de principat: 2 în Constantinopol și 1 în Salonichi. După conținut sunt 21 politice și 8 oficiose ale guvernului, séu ale comunităților. Afară de acesta mai sunt 3 militare, 1 pentru femei, 1 de modă (apare în cuibul Sewljewo din Balcani), 1 comercial, 13 diare de specialitate și reviste și 3 juridice. Celelalte sunt beletristice și literare. Mai apar apoi: 1 diar politic franceș și 2 diare grecesc. Dintre cele 21 de diare politice 4 sunt socialiste, adec: „Deu“ (diua) și „Drugar“ (companionul) în Sofia, „Rabotnik“ (lucrătorul) în Ternoș și „Progress“ în Bazaidischk-ulă tatar. Majoritatea celorlalte diare politice este opoșională. afară de cele socialiste, cari, natural, combat ori și pe care guvern. Organele opoșionale mai de valóre sunt: „Swobodno Slowo“ (Sofia), „Tscherno More“ (Varna), „Nova Bolgaria“ (Ruscicu), „Schumen“ (Șumla).

Academia Română.

Sesiunea generală din anul 1894.

(Urmare).

În ședința dela 1 Octomvre am făcutu însumi o comunicare despre observatorulu

meteorologicu, aședat pe vârful muntelui Sonnbliek, în Alpii Austriaci; ér la 12 Novembre am prezentat o relațiune analitică despre cronica lui Ulrich de Richtenhal asupra Conciliului ținut la 1414—1418 în orașul Constanța din Elveția, unde au fost de față și mai mulți reprezentanți ai României.

În ședințele dela 3 și 10 Decemvre d-lu membru corespondent I. Bogdanu a cetit unu memoriu despre unu nou letopișeu moldovenesc, în limba slavonă; ér la 4 Februarie a cetit o comunicare despre Bartolomei Kopitaru, o pagină din istoria filologiei române.

La 8 Octomvre d-lu membru corespondent T. T. Burada, a făcutu o relațiune verbală despre călătoria d-sale din vara trecută la poporațiunea română din Moravia.

La 14 Maiu d-lu colegu B. P. Hasdeu a prezentat pentru publicare în Anale o culegere de jocuri copilăresc dela Români din Macedonia, adunate de d-lu P. N. Papahagi-Vurdună, lucrare, care s'a și publicat.

D-lu colegu Gr. Ștefănescu a cetit următoarele comunicări: la 28 Maiu, despre premiele puse la concursu de institutul Smithsonian din Washington pentru o serie de lucrări asupra unor subiecte de cea mai mare însemnătate sciințifică; la 4 Iunie, Observațiuni asupra scufundării dela Ulubesci, (jud. Dimbovița) întâmplată la 7—8 Aprilie 1893; la 15 Octomvre despre oșele fosile găsite la comuna Vutcani (jud. Fălciu); la 3 Decemvre, despre o nouă regiune a Dinoteriului, și la 4 Februarie, despre originea oxigenului atmosferic.

O comunicare despre Etatea geologică a conglomeratelor terțiare din Muntenia a fost cetit de D-lu membru corespondent Sava Ștefănescu la 4 Martie.

Următoarele comunicări au fost cetite de d-lu dr. V. Babeș: la 4 Iunie, asupra cauzelor unor enzootii de vite în România; la 1 Octomvre, asupra Analelor Institutului de patologie și bacteriologie și asupra cercetărilor originale cuprinse într'însele despre mai multe bóle infectioșe din țeră; la 4 Martie despre o bolă endemică în România, entro-hepatita supurată.

D-lu St. C. Hepites, membru corespondent, a prezentat următoarele comunicări meteorologice: la 5 Novembre, despre Plóia în România; la 10 Decemvre, despre Polciul dela 11 și 12 Novembre 1893 st. n.; la 28 Ianuarie, Materiale pentru climatologia României I. Clima Sulinei.

D-lu N. Negreanu, membru corespondent, a prezentat următoarele comunicări: Constantele dielectrice ale câtor-va uleiuri, variațiunea acestor constante cu temperatura și relațiunile între constantele dielectrice, indicele de refracțiune și densitatea substanțelor; — Coeficientii de dilatațiune ai Benzenului și Toluenui de d-lu M. Murășianu.

În ședința dela 16 Aprilie, d-lu membru corespondent St. C. Hepites a făcutu o comunicare despre participarea ténurului astronom român d-lu N. Coculescu la expedițiunea franceșă din Senegal pentru observarea eclipsei totale de sóre dela 16 Aprilie 1893 st. n., faptu adus la cunoștința Academiei încă dela 4 Decembre 1892 de d-lu colegu Sp. Haret. D-lu Coculescu a comunicat Academiei rezultatele obținute în acestă misiune printr'o notă prezentată de d-lu Haret la 14 Ianuarie.

Academia a primitu mai multe invitațiuni dela societăți sciințifice și dela particulari, cerend participarea ei la lucrările lor séu ajutore pentru publicațiuni.

Societatea franceșă de archeologie a invitatu Academia să ia parte la congresul séu dela 27 Iunie—4 Iulie 1893. S'a decis a delega pe d-lu Gr. G. Tocilescu să represinte Academia la acelu congres, și Ministerul Instrucțiunei publice a binevoit a da colegului nostru ajutorul necesar pentru acestu scop. În ședința dela 5 Novembre d-lu Tocilescu a făcutu Academiei relațiune despre lucrările congresului și despre comunicările prezentate de d-sa asupra anticităților din țeră, și în specialu asupra descoperirilor din Dobrogea

la monumentulu dela Adam-Klissi și la orașul roman Tropaeum Trajani.

La 29 Octomvre s'a comunicat Academiei o scrisóre primită dela Academia regală de sciințe din Berlin, care arată marea însemnătate a cercetărilor archeologice pentru fixarea fruntariilor Imperiului Romanu dela marea Nordică până la marea Negră; arată rezultatele obținute în acestă direcțiune prin cercetările făcute în Germania și Austria; atrage atențiunea Academiei asupra explorărilor de același fel, începute în România de d-lu colegu Gr. G. Tocilescu, și stăruiesc, că Academia să ia sub a sa protecțiune continuarea până la sfirșit a acestor explorări. D-lu Tocilescu, în ședința dela 10 Decemvre, a espus rezultatele cercetărilor sale despre Limes alutanus; ér la 21 Ianuarie, despre Limes danubianus și despre unu nou val în Dobrogea. În urma acestor espunei, Academia a intervenit pe lângă guvern, ca să se procure mijloce necesare pentru continuarea și terminarea acestor prețioșe cercetări. Adunarea Deputaților a înscris în budgetul Statului o sumă pentru acestu scop.

(Va urma.)

Ajutoru pentru scótele din Blașiu.

Ioan Bosdocu preot în Ciudă a colectat pe l. Nr. 543 dela: I. Bosdocu preot 1 fl., Teofilu Moldovanu inv. 1 fl. Alții cu cr. Totalu 12 fl. 50 cr.

Gr. C. Monteoru din Bucuresc a colect. pe l. Nr. 75/a 280 lei, care sumă s'a publicat deja, dér fără a se publica și numele contribuitorilor. Acum după ce a sosit lista, publicăm și numele, și anume au contribuit în lei noi: Gr. C. Monteoru 200, G. Stoeanu 25, I. Cammeru 10, C. Mailatu 5, H. Morenz 2, A. Negrea 5, N. Arvamiast 4, Th. M. Ștefănescu 8, Gheorghescu 4, N. Filipescu 2, N. Ștefănescu 2, Nita Filipu 3, N. Ionidis 3, Radu Stirbey 4, George Petrescu 3, Gregoriu Negrea din Făgărașu pe l. Nr. 100 a col. dela: Gr. Negrea 10 fl., Dr. And. Micu adv. 10 fl., Coriolanu Tirnăveanu preot în Esztró a trimis 4 fl. 50 cr.

Alexandru L. Lăzneașu ingin. în Bucuresc a colect. pe lista Nr. 25 dela: Al. L. Lăzneașu 50 lei. Coltofeanu 5 lei. Elena St. C. Lungeanu 20 lei. Enache Lungeanu 20 lei. P. Ionescu (Ploesc) 5 lei. G. N. Cordea 10 lei. Totalu 54 fl. 62 cr.

(Va urma.)

DIVERSE.

Combaterea insomniei. Doctorul Huxley a descoperit, în urma unor lungi cercetări, mijlocul de a se combate insomnia. „Când vi-se prezentă, — ție medicul engles — o nópte de insomniă, acoperiți-vé capul cu plapăma și respirați numai aerul astfel condensat. Veți reduce în acestu modu dosa de oxygen și veți adormi imediat. Indată ce veți adormi, să fiți siguri, că veți desvél și că veți avé atăta aeru prospétu pe cât veți avé nevoe. De aceea, cu acestu mijlocu nu e nici unu pericolu“. Doctorul Huxley apoi mai observă, că acestu sistem este adoptat de pisici și de câni, când ei se pregătesc să dormă. Aceste animale de obicei se succescu împrejurul lor de trei ori în trei diferite chipuri și apoi vèrindu-și botul în pèrul lor, adorm.

Fabricarea porcelanului în Rusia. Fabrica imperială de porcelanu din Rusia își va celebra la sfirșitul lunei Iunie a 100 aniversare a fundării sale. Cu acestă ocaziune se va publica și o istorie a acestei fabrici arătand tóte peripețiile prin cari a trecut ea. În acestă istorie va fi între altele și o scrisóre a contelui C. Razoumovsky din anul 1742, în care contel spune, că pentru prima óră s'a fabricat porcelanul în Rusia de către lucrător aduși din China. Acestă scrisóre a fost păstrată în arhivele ministerului de esterne din St.-Petersburg.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 April 1894.

Renta ung. de aur 4%	118.15
Renta de corone ung. 4%	95.20
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.75
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.70
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	123.50
Bonuri rurale ungare	95.10
Bonuri rurale croate-slavone	—
Imprum. ung. cu premii	153.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedia.	143.50
Renta de hartie austr.	98.50
Renta de argint austr.	98.30
Renta de aur austr.	119.20
Losuri diu 1860 austr.	145.60
Acții de ale Băncii austro-ungară	1013.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	418.50
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	353.50
Napoleodori	9.92
Mărci imp. ger.	61.12 1/2
London (lire sterlinge).	124.80
Rente de corone austr.	97.95

Cursul pieței Brașov.

Din 11 April 1894.

Banconote rom. Cump.	9.84	Vënd.	9.87
Argint român. Cump.	9.75	Vënd.	9.80
Napoleon-d'ori Cump.	9.87	Vënd.	9.91
Galbeni Cump.	5.85	Vënd.	5.90
Ruble rusești Cump.	133.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	60.80	Vënd.	61.—
Lire turcești Cump.	11.15	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 6%	—	Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	101.50	Vënd.	102.50

Nr. 3730—1894.

PUBLICAȚIUNE.

In puterea conclusului reprezentanței comunale de sub Nrii mag. 8713/893 apro-

batu de înaltul ministeriu de interne prin ordinațiunea din 10 Martie a. c. Nru. 18555/III b. Se va da **Joi în 26 Aprilie a. c. la 10 ore înainte de prânzu** în oficiul orașenesc economic prin licitațiune verbală și scripturistică, acele 3 părți orașenesci pentru clăditu dealungul delului bălților între dealul și soseaua Cristianului cu o suprafață de 4800 metri pătrați.

Reflectanții se invită, ca până la 10 ore a. m. a amintitei zile să se așternă la oficiul orașenesc economic, unde se potu examina și condițiunile de licitațiune și cumpărare, vadiul timbrat, închis și provădit cu 10% din suma oferată.

Pertractării scripturistice de oferte va premerge licitațiunea verbală, la care licitațiune are de a se depune, din partea licitantului, un vadiu de 10%.

Brașov, 31 Martie 1894.

2—3 **Magistratul orașenesc.**

Nr. 3904—1894.

PUBLICAȚIUNE

referitoare la încasarea taxelor pro 1894 pentru eliberarea dela munca publică.

Conspectele asupra încasării taxelor pro 1894 pentru eliberarea dela construcțiunea șoselelor comunale brașovene, aprobate de adunarea comitatensă pe temeiul budgetului așternut, și satorite în sensul § 49 alu art. de lege din 1890, se află în decursul a 15 zile i. e. din 4—19 Aprilie a. c. înainte de prânzu dela 7—12 ore la oficiul orașenesc de dare spre examinare, stând făcării partide, care nu se simte satisfăcută cu taxa prescrișă, de a recura până în 27 a. l. c. la acestu magistrat.

Recursele așternute după 27 Aprilie a. c. se resping.

Taxa de eliberare după fiă-care vită trăgătoare este 1 fl. 50 cr.

Taxa de eliberare după fiă-care casă de bărne partere este 75 cr.

Taxa de eliberare după fiă-care casă de piatră partere este 1 fl.

Taxa de eliberare după fiă-care casă de piatră cu unu etagiu este 1 fl. 50 cr.

Taxa de eliberare după fiă-care casă de piatră cu 2 etage este 1 fl. 75 cr.

Personele, cari nu locuesc în casele proprii, ci în acele streine, mai departe meriașii în etate de 18—60 ani, precum și membrii familiari în aceeași etate și muncitori de di, au de a plăti câte 50 cr.

Taxele aceste au de a se plăti în rate quartalice, la cassa oficiului orașenesc de dare.

De aceste taxe se eliberază următoarele persoane:

1. Acele, cari n'au ajunsu etatea de 18 ani și cari au trecut peste 60 ani.

2. Femeile în genere; nu se eliberază însă persoanele de sexulu bărbătescu seu servitorii, cari veșuesc cu ele în căsnicie comună.

3. Preoții și învățătorii pentru propria persoană.

4. Personele militare și membrii lorū familiari.

5. Funcționarii de stat, jurisdicționarii și comunali precum și servitorii pentru propria lorū persoană.

6. Organele financiare, gendarmeria, poliștiul, servitorii dela căile ferate, pădurarii și păzitorii de câmpu pentru propria persoană.

7. Pentru toți caili erariali nu au de a se plăti taxe de eliberare.

Brașov, 28 Martie 1894.

2—2 **Magistratul orașenesc.**

Nr. 3239—1894.

PUBLICAȚIUNE.

Se escrie concurs pentru postul de practicant forestieral devenit vacantu la comuna orașenescă Brașov.

Salariulu anualu 360 fl.; banu de locuință 120 fl. anualmente; deputatū de lemne de fagu de arsu 24

metri pe anu și la excursiuni în revieru 1 fl. diurnu.

Reflectanții pentru acestu scopu au de-asi așterne până în 5 Mai a. c. l'ora la prânzu la acestu magistratū petițiunile, proveđute cu atestulu de moralitate, cu atestulu de botez și cu atestulu medicalu asupra sănătăței, și în fine cu testimoniile asupra absolvărei cursului academicu forestieralū.

Brașov, 21 Martie 1894.

410,2—3 **Magistratul orașenesc.**

Strada Porții 21
(caldărarilor)
(lângă băcânia lui Zintz)

s'afă pentru sezonulu de primavară și vară din renumita fabrică de împletitū și tricotage

M. Volgesang din Sibiu

tote articulele ce se ținu de ramura acesta, precum: **ciorapi** (strimfi, de ață pentru spalatu, **comesi de turisti, cordone, albituri Jäger, mănuși, obiecte de frotatū** etc. de calitate bună, asortimentu bogatū.

prețuri moderate.

Și primescu ciorapi pentru inăditū, asemenea și reparaturi de împletituri și esecutū promptū și efinu.

410,2—3

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntū a se adresa subscrisei administratiunii. In casulu publicării unui anunțu mai mult de odată se face scădementu, care cresce cu câtū publicarea se face mai de multe-ori.

Administratiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.”

Numai lână curată.

Recomandăm on. publicu pentru **Sesonulu de primavară și vară**, produsele nostre, recunoscute ca solide, din lână curată. **STOFE** de rocuri, pantaloni, pardesiuri, stofe de uniforme esecutate din Kamgarn și Kamgarncheviot foarte finu. Asemenea și **pleduri** pentru bărbați foarte durabile și cu prețuri ieftine.

De o numărōsă cercetare se rogă

Wilhelm Scherg & Cie.

405,4—8

Brașov, piața mare.

De multe ori premiatu.

„VATRA”

FOAIE ILUSTRATĂ PENTRU FAMILIE

sut redacțiunea

D-lor I. SLAVICI, I. L. CARAGIALE și G. COȘBUC.

Acesta revistă ilustrată este dirigiată de unii dintre cei mai aprețiați scriitori români, cu menirea de a oferi Onor. publicu cetitoru românū, **cele mai bune scrieri** ale celor mai talentați scriitori români **din tote părțile locuite de Români.**

Trebuia în sfârșitū o foie, care se ocupe unu locu de cinste pe masa fie cărei famii românesi.

Nu va fi cruțată nici o jertfă pentru ajungerea acestui scopu; grija de căpetenie fiindu a nu lăsa se se srecore în acesta revistă nimicu nepotrivitū cu tradițiile nēmului nostru și cu moravuri e familiei.

Cele mai bune **nuvele, romane, povestiri, poesii** etc. **originale** și **alese**, voru ocupa primulū locu și numai întâmplătoru în alu 2-lea rēndu traducțiuni. Tote însă în cea m i curată, mai alēsă și mai frumōsă românescă.

Artele, știința, recenziunile teatrale și musicale, noutățile literare, evenimentele însemnate, partea variată și humoristică, tote își vor avē colōnele speciale rezervate în acesta foie, cu competență și cu onestitate redactate.

Nici viața casnică nu va fi neglijată. Sfaturi bune din punctul de vedere alu educațiunei, igieniei, îmbrăcăminti, a traiului economicu, felurite îndrumări folositoare economiei caset, voru fi trat te cu multă grija.

Înstățiunile voru fi alese pe câtū e cu putință din istoria nēmului nostru, copii după tablourile artiștilorū noștri și a celorlū străini, vederi felurite din țara noastră și de pretutindea unde locuesc Români.

În aceste condițiuni se va present onor. public români foia ilustrată pentru familie

„VATRA” CA UNU MĂRGĂRARU ALU LITERATUREI NOSTRE NAȚIONALE, și va apare de 2 ori pe lună, adecă 24 fasciculele pe anu de câte 4 colē 4° mare, tipărită cu îngrijire pe hârtie velină.

Prețulu abonamentului pe unu anu este: pentru Austro-Ungaria: **Corōne 24**, pentru țările Uniunei Latine **Fr. 24**. — Vēndărea cu numărula **Corōne 1.10**, (Austro-Ungaria, **Fr. 1.10**. (Pēriile Uniunei-Latine).

Subsemnatulu Vē rogă să primiți cu simpatie apariția acestei publicațiuni românesți și să i asigurati continuitatea prin binevoitorulū D-Vōstre sprijinū, abonându-Vē la ea.

Cu deosebită sti: a:

C. SFETEĂ,

Librar-editor.—București.

870,16—30

Cheque-Conto la postă Nr. 505. INSTITUTUL DE CREDIT SI DE ECONOMII „ALBINA” FILIALA BRAȘOVU, Giro-Conto la banca Austro-Ungară.

Recomandăm P. T. public pentru plasare de capitale **Scrisurile fonciare de 5%** ale **„Albinei”** inst. de cred. și econ. în Sibiu. Acelea sunt emise în bucați a fl. 1000 și fl. 500 și se fructifică cu **netto 5% fără nici unu scădementu.**

Cuponii de interese se rēscumpără la jumătate de anu la 1 Ianuarie și 1 Iulie la cassele institutului din Sibiu și Brașov și la „Pester ung. Commercial-Bank” în Budapesta **fără nici unu scădementu și liber de ori ce provisiune.**

Pentru fructificarea punctuală și rēscumpărarea scrisurilor fonciare garantēză:

1. **Ipotecile**, care în sensulu legi pentru scrisuri fonciare din anulū 1876 suntū menite exclusiv pentru coperirea detentorilor de scrisuri fonciare și asecurate prin intabulare în cărțile fundnare în favorulū acelorū, asupra cărora se emit scrisuri fonciare până la maximum 1/3 a valōrei de prețuire, ceea ce se confirmă prin controla Comitetului de supraveghiare pe fiă-care seris fonciar emis.

Scrisurile fonciars ofer deci o siguranță mai mare ca și pupilară.

2. **Fondulu de garanție de fl. 200.000** specialu al scrisurilor fonciare, prezerisū de legea amintită pentru mai mare siguranță a detentorilor de scrisuri fonciare, care fondū e detașatū din capitalul de acțiuni alu institutului.

3. **Tota cealaltă avere a institutului** inclusive fondulū de rezervă.

Scrisurile fonciare de 5% ale **„ALBINEI”** atāt cu privire la siguranța lor absolută, cât și ca una din chârțiile indigene cele mai fructifere se recomandă deci de sine pentru plasarea de capitale, de bani pupilari, fonduri publice și private etc. și le vindem pe cât ajunge provisiunea lor în cursul de marfă al bursei din Budapesta.

În cumpărarea unei cantități mai mari le oferim în cursul mijlociu.

„ALBINA” institut de credit și de economii **FILIALA BRAȘOV.**

56—*